

Staten bør træde til her — thi man har egentlig ikke hidtil taget sig af Sdioterne — saaledes bør den ogsaa komme til at tage sig af Sindsdygeanstalter; thi der er virkelig mange, ikke af Mellemklassen, men af dem, der grændse op til den, og kun nie lidet eller saa godt som Intet, der ere nødte til at blive ruinerede, naar de ville have deres Slægtninge eller nære Paarørende ind i en saadan Anstalt; eller ogsaa have de den Udvei at beholde dem hjemme hos sig selv. Jeg tror ikke, at det er noget, vi ret længe kunne lade gaa uden at tage det under alvorlig Behandling. Det erede Medlem for Veile Amts 4de Valgfreds (S. Sørensen) talte om Sønder Omme Kirke og om, at den høitagtede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke havde tilstaaet den nogen Understøttelse endnu, naaget Finantsudvalget enstemmig i Fjor havde henvist Andragendet til Ministeren. Jeg antager, at dette gjælder ikke alene om dette Andragende, men om alle de Henvisninger, der ere skete; thi Finantsudvalgets Andragender komme overhovedet ikke til Behandling i Thinget, og jeg ser ikke rettere, end at der ikke er taget Hensyn til et eneste af de henviste Andragender, og jeg vil derfor, skjøndt jeg naturligvis langt fra skal opmuntre Folk til at komme med Andragender, bemærke, at det ikke vil være af Veien at gjøre de Paagjældende opmærksomme paa, at deres Andragender fra i Fjor ere blevne henlagte, og at de, naar de ville have dem frem paany, maa komme med dem igjen.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at give nogle Oplysninger om enkelte af de Spørgsmaal, som her ere fremkomne, da jeg vil fjerne Udgang til paa et senere Stadium at komme til at udtale mig derom. Det første Spørgsmaal, jeg skal tillade mig at give Oplysning om, er med Hensyn til Spodsbjerg Færgebro. Da dette Spørgsmaal er rejst her af et æret Medlem, og da jeg fra flere Sider har modtaget Spørgsmaal desangaaende, skal jeg tillade mig at oplyse, at dette Arbejde er bortliciteret for den Sum, som findes opført dertil paa nærværende Finantslov. Det har imidlertid været umuligt at skaffe en Entrepreneur, der var i Stand til i Sommerens Løb at skaffe Lønner af de Dimensioner, som vilde være nødvendigt til dette ikke ubetydelige og for Søen temmelig udsatte Brobygningsarbejde. Dette er Grunden til, at Arbejdet ikke er fremmet saa vidt, som man maatte ønske det, men jeg tør forsikre Thinget, at det har været meget vanskeligt baade at faae Entrepreneurer til den Pris, der svarede til, hvad der var bevilget, og overhovedet at faae en Entrepreneur, som vilde paatage sig Arbejdet i en saadan Tid, som Ministeriet kunde være tjent med, da Ministeriet selvfølgelig maatte ønske at faae Arbejdet udført seneft til det kommende Foraar. — Der er i Forbindelse med Spodsbjerg Bro rejst Spørgsmaal om Regjeringens

Stilling til Færgesforholdet mellem Laars og Spodsbjerg. Det er mig særdeles hjært at kunne finde Anledning til at fremsette min Anskuelse om dette Forhold, idet jeg vil haabe, at det muligvis kunde give Stødet til, at der fra de andre interesserede Parter skulde blive rørt ved denne Sag. Jeg kan ikke erkjende, at denne Overfart mellem Laars og Spodsbjerg skulde høre til de store Vandovergange, som det er Statens ubetingede Pligt at tage i sin Haand. Som saadanne vil jeg f. Ex. nævne Dvergangen over Lillebelt og Storebelt og Limfjorden; men her er et Forhold, hvor man ubetinget tør paastaa, at den lokale Interesse er saa væsentlig, at de større lokale Autoriteter bør sætte sig i Spidsen for Sagen, selvsjølgelig med et Tilskud fra Statens Side, hvorved Staten giver, hvad der svarer til dens Interesse i denne Dvergang. Staten har ubetinget Interesse i, at en saadan Dvergang er saa gunstig og heldig indrettet for Kommunikationen, som Omstændighederne tillade, men de vedkommende to Amtsråad, som maa siges nærmest at repræsentere de lokale Interesser, maa dog tage Sagen i deres Haand, tilmed da Bestyrelsen af Færgesvæsenet i forrige Aar blev henlagt under Amtsråadet, som derfor maa forhandle med Staten om, hvilken Part den vil tage i at støtte Ordningen af denne Sag. Naar et Forslag, som jeg i Dvrigt har givet Impulsen til ved at skrive til vedkommende Amtsråad, som henvendte sig desangaaende til Ministeriet, kommer til at foreligge, skal der fra min Side ikke være Noget i Veien for at støtte et saadant Ønske, da jeg altid har fundet det rimeligt, at Staten i saadanne Tilfælde træder til og yder sit Tilskud til Ordningen af Sagen. — Jeg skal gribe denne Leilighed, da vi tænke paa de to Der, til at overbevise et æret Medlem, som gjentagende har yttret sin Bekymring over den Stilling, som Beboerne paa Lolland og Falster indtage lige over for de Udgifter, som komme til at paahvile dem til Digevæsenet, om, at Centralkomiteen har stillet et Beløb af 57,000 Rd. til Indenrigsministeriets Raadighed til Fordeling mellem Beboerne paa disse to Der, saaledes som Ministeriet efter de forskjellige Forhold og efter en vis Afstale med Centralkomiteen maatte finde det rettest. Jeg haaber, at der allerede ved dette Beløb vil blive ydet Falstringerne, navnlig de ved Vandfloden mest Betrængte, saadan Støtte i deres Stilling over for de Udgifter, som komme til at paahvile dem, at dette Spørgsmaal maatte ad denne Veie vil blive bragt til en glædelig Løsning. — Naar det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) yttrede, at mine Indvendinger mod at regne paa betydelige Overstud ved Postvæsenet ikke vare berettigede, fordi jeg hentydede til Dampfærgen over Storebelt, saa skal jeg dertil svare, at jeg for det Første tror at maatte gjøre opmærksom paa, at der dog ogsaa var andre, meget betydelige Udgifter, som jeg